

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelshow.net

Göksel'in 'R'leri

Kim ne derse desin alfabemizin en bereketli ve en muzdarip harfi 'R' harfidir. Biz toplum olarak genelde yapabildiklerimizden çok yapamadıklarımızdan nemalanan bir toplum olduğumuz için bu meşhur 'r' harfini düzgün telaffuz etmek yerine onu telaffuz edememek popülizmin en bereketli yapraklarından biri oldu.

Bu 'r' vakasının son örneğini Göksel'in son bir yılda Avrupa Müzik'ten yayınladığı 'Mektubumu Buldun mu' ve 'Hayat Rüya Gibi' adlı iki nostalji albümünde karşımıza çıktı. Ben son zamanlarda diğer yazar çizerin söylediği "Göksel bu nostalji albümleri ile yorumcu kimliğinden uzaklaştı..." mevzusuna girmeyeceğim. Her sanatçının arada bir konsept albümler yayınlaması gerekir bence, böylece yorumcu hem yorumcu kimliğini gösterir hem de o konsepti müzikseverle paylaşır ve müzik dünyasına bir renk gelir. Bence birinci albüm fena bir iş olmadı, epey de dikkat çekti. Bence meşhurrrrrr Kral TV'nin ödüllerinde yılın albüm projesi kategorisinde de bu albümün yer alması gerekirdi. Ancak İkinci nostalji albümü lüzumsuzdu diyebilirim, ama eminim ilkinin parası tatlı gelince plakçısı da hemen ikincisini yapıverdi.

Neyse Göksel'in nostalji albümlerini bir kenara bırakıp asıl konuma gelmek istiyorum. Göksel'in son iki nostalji albümünü dikkatlice dinleyin, albümde yorumcunun seslendirdiği şarkılarda 'r' harflerinin patladığını göreceksiniz. Bunu ilk önceki nostalji albümünde duydum, "hadi dedim olur kaçırmışlardır", sonra birkaç canlı performansında Göksel'in bu patlayan 'r'lerde albümünde kadar olmasa da sıkıntı yaşadığının farkına vardım. Derken ikinci nostalji albümü 'Hayat Rüya Gibi' geldi. Albümdeki şarkıları dinlerken hemen hemen her şarkıda yaşanan bu 'r' sorunu beni inanılmaz rahatsız etti. Şarkıların sözlerinde yer alan 'r'lerin bu kadar patlaması çok şaşırtıcı geldi bana, özellikle son hecelerdeki 'r'ler rahatsızlık verecek düzeyde patlıyor. Bir değil, iki değil, üç değil... Albümün neredeyse tamamında bu var. Şarkıları her dinlediğimde, radyo programımda her çaldığımda bu 'r'ler kulaklarımı tırmaladı. Hep kendi kendime söylendim. Hadi Göksel bunun farkına değil, peki bu albümün aranjörü de mi bu durumdan rahatsız olmadı? Ses kayıtlarını alan tonmaysterin de mi dikkatini çekmedi? Prodüktörler de mi farkına varmadı?

Bu iki albüm hazırlanırken albümler hakkında 'doğallık'tan bahsedildi, kayıtların yapıldığı stüdyoda Göksel'in sesine verilen efekt hafif yetmişlerin sonlarında kullanılan efektlere benziyor. Ajda Pekkan'ın "Süperstar2" albümünde de bu efekte benzeyen bir efekt kullanılmıştı. Göksel'in albümünde yer alan repertuarda geçmişe bağlı kalma ana fikri var, yani şarkıların düzenlemelerinde yetmişlere bağlı kalınacaktı ki, mümkün merteye de kalındı. Ama geçmişte kullanılan bu efekt yorumcunun 'r'lerini patlatmış. Albümü dikkatlice dinlediğinizde bunun farkına varabiliyorsunuz, bence bu bir müzisyenlik zafıdır. Eminim bu konu yetmişlerde olsa dönemin büyük müzisyenleri buna dikkat ederler, bu meseleyi çözerlerdi. Göksel'in önceki albümlerine dikkatle bakıldığında bu 'r' sorununun o kadar belirgin olmadığını göreceksiniz. Bu ince bir detay, ama Türkiye'deki müzik sektörü adına can sıkıcı bir detay. Bu Türkiye'de müzisyenliğin serbest piyasa ekonomisine yenilişinin en ilginç örneklerinden biri diyebilirim. Neden mi? Çünkü eski üstadlar bir projenin herşeyi ile uğraşırlardı, oysa şimdi öyle değil. Artık müzisyeninden prodüktörüne kadar herkesin düşündüğü tek bir şey var o da; PARA! Onun için işler artık daha hızlı bitiyor, işler artık daha detaysız hazırlanıyor ve maalesef bu, günümüzde üretilen albümlerin yüzde 90'ında var...